

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 515/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ, v právnom postavení žalobcu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 601/2013, žalobou

z 30. októbra 2013 inicioval na okresnom súde začatie súdneho konania, ktoré ku dňu podaniu ústavnej sťažnosti nebolo stále právoplatne skončené.

S poukazom na citáciu časti „z kontextu vytrhutej“ odpovede podpredsedníčky Okresného súdu Trnava JUDr. Vyskočovej na sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní (vedenej pod sp. zn. Spr 2492/14, pozn.) sťažovateľ opakovane konštatuje zbytočné súdne prieťahy v konaní a neefektívnu činnosť okresného súdu.

Zároveň uvádza, že „... medzičasom podal na Ústavný súd Slovenskej republiky dve sťažnosti, ktoré boli odmietnuté uznesením zo dňa 11.02.2015, I. ÚS 78/2015-8, a zo dňa 09.12.2015, I. ÚS 553/2015-9. ...

Zo spisu jednoznačne vyplýva robenie zbytočných súdnych prieťahov, keď súd ma vyzval od doručeného podania na súd 05.11.2013 na odstránenie väd podania až po uplynutí 7 mesiacov a 22 dní.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 17.12.2016 sp. zn. 25 Co 295/2015-74 rozhodol, že ruší uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Aj horeuvedené uznesenie krajského súdu potvrdzuje neefektívnosť konania prvostupňového súdu následkom čoho sú robené aj zbytočné súdne prieťahy.

Od rozhodnutia krajského súdu zo dňa 17.02.2016 uplynula k dnešnému dňu lehota takmer 5 mesiacov a znova vo veci nie je právoplatne rozhodnuté.“

3. Sťažovateľ nepovažuje predmet konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 601/2013 za taký zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu konania. Zároveň zdôrazňuje, že „... včasné rozhodnutie Okresného súdu v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam, čo je podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky účelom základného práva na prerokovanie veci efektívne a bez zbytočných súdnych prieťahov. ...

Nečinnosťou a neefektívnym konaním súdu som utrpel finančnú majetkovú a aj nemajetkovú ujmu. ...

Dlhodobý stav právnej neistoty spôsobuje u mňa veľkú psychickú záťaž, v danom prípade za daného stavu už po dokončení obnovy bytového domu na ul. [REDAKOVANÉ] sa stáva za daných podmienok návrh žaloby zbytočným návrhom žaloby.

Vzhľadom na odstup od podania návrhu žaloby na súd a primeranej lehoty, v ktorej mal súd o tomto návrhu rozhodnúť, keď nerozhodol, tak spôsobil v prevažnej miere podaný návrh žaloby za zbytočný, možno celkovú majetkovú a aj nemajetkovú ujmu stanoviť na sumu 45 000 eur.“.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013 porušil jeho základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru a priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 45 000 € aj náhradu trov právneho zastúpenia.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd v úvode poznamenáva, že v konaní pred ústavným súdom bol sťažovateľ viackrát poučený o náležitostiach podaní adresovaných ústavnému súdu predpísaných zákonom o ústavnom súde (najmä povinnosti byť zastúpený advokátom vyplývajúcej z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a o následkoch prípadnej možnosti odmietnutia jeho sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a taktiež bol opakovane upozornený (napr. II. ÚS 50/2012, III. ÚS 44/2014, I. ÚS 382/2014, I. ÚS 536/2014, I. ÚS 78/2015, Rvp 22317/2013 a Rvp 5290/2014) aj na to, že od 1. januára 2012 v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) vytvorila Slovenská republika nový inštitucionálny a funkčný systém slúžiaci na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci (ďalej len „centrum“), ktorým rozšíril zákonodarca pôsobnosť centra aj na väčšinu konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy [§ 3 ods. 1 písm. a) a c) a ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.].

Sťažovateľ v niektorých prípadoch neskôr sám predložil splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaniach pred ústavným súdom naposledy pre advokátku [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (II. ÚS 50/2012, III. ÚS 199/2013, III. ÚS 44/2014, I. ÚS 78/2015, Rvp 5290/2014 a Rvp 15578/2014).

8. Avšak tak, ako to bolo i vo viacerých konaniach predchádzajúcich podaniu tejto sťažnosti, sťažovateľ spolu s podanou ústavnou sťažnosťou ústavnému súdu opätovne nepredložil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom povinné právne zastúpenie neuvádzal ani v samotnej sťažnosti podanej ústavnému súdu.

V rámci príloh sťažnosti síce doručil fotokópiu splnomocnenia udeleného advokátke [REDAKOVANÉ] na zastupovanie „... v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vedenom na základe sťažnosti podanej pre porušenie základných práv v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, č. k. 19C/601/2013“ z 10. januára 2015, avšak ústavný súd lustráciou zistil, že išlo len o fotokópiu splnomocnenia predloženého sťažovateľom

v rámci konania vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 553/2015, ktoré skončilo odmietnutím sťažnosti sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenej.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval za potrebné znovu vyzvať sťažovateľa na odstránenie zisteného nedostatku a upozorňovať ho na povinné právne zastúpenie v konaní pred ústavným súdom, ako i na zákonné náležitosti návrhov podávaných ústavnému súdu.

9. Predloženie kvalifikovaného splnomocnenia je totiž povinnosťou vyplývajúcou z – ústavným súdom už niekoľkokrát sťažovateľovi citovaného – ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pričom tak v ústave, ako aj v zákone o ústavnom súde má ústavný súd presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

10. Tieto skutočnosti napokon viedli ústavný súd opakovane k tomu, že sa sťažnosťou sťažovateľa nezaoberal a odmietol ju pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od splnenia procesnej podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom (obdobne napr. I. ÚS 164/2014).

11. Odmietnutie sťažnosti však nevylučuje, aby sa sťažovateľ opätovne uchádzal o ochranu svojich ústavou garantovaných práv v konaní pred ústavným súdom v prípade, ak odstráni už uvedené nedostatky podaného návrhu a okresný súd bude v ďalšom období bez ospravedliteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd v závere konštatuje i samotnú spornosť ústavnej intenzity sťažovateľom namietaných prietáhov v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013, keďže sťažovateľ sa so svojou sťažnosťou obrátil na ústavný súd v čase, keď ním tvrdené porušenie jeho práv zaručených ústavou, ako aj dohovorom (bod 1) na všeobecnom súde, ktorý označil za účastníka konania, netrvá neprímerane dlho a keď

samotné konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom (vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu, pozn.) toho času nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj k právu zaručenému čl. 6 ods. 1 dohovoru).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016